

El català Un balanç de la immersió

Crònica

L'expresident Jordi Pujol conversant amb un jove d'origen argentí amb qui fa parella lingüística ■ RUTH MARIOT

Si reculem tres pams més...

IMMERSIÓ • Pujol defensa la vigència del model aplicat a partir dels 80 **TRIPARTIT** • Critica Ernest Maragall i Carod-Rovira

David González
BARCELONA

“Si reculem tres pams més som a mar”. Els pams són els de territori israelià, i el mar és la Mediterrània. La frase sovinteja en converses sobre estratègia militar en el conflicte d'Orient Mitjà, però també pot ser una metàfora d'aplicació al futur de la llengua catalana, i particularment al de la llengua catalana a l'escola. Ahir la va fer servir Jordi Pujol en la presentació del llibre *La immersió lingüística. Una acció de govern, un projecte compartit*, de Joaquim Arenas i Margarida Muset. En l'estudi, editat per la fundació de l'expresident, tots dos pedagogs fan balanç de la llarga batalla per implementar el català que van lliurar els governs del líder nacionalista.

I esclar, els combats no van ser al desert del Neguev ni als alts del Golan, ni tampoc el govern Pujol tenia carros blindats ni cap potència mundial al darrere als anys 80 perquè el català tornés a ocupar el seu lloc a les aules. Va ser a les escoles de Santa Coloma de Gramenet, amb funcionaris formats en el franquisme, i a les AMPES de famílies castellanoparlants que preguntaven per què els seus fills havien d'aprendre el català; però també a escoles de Barcelona, *progres* i catalanistes, acomodades a un anar fent, en castellà, finalment anihilador. Les armes eren gent com Arenas i Muset, que es van fer un fart d'explicar-se amb pares i mestres, i un mètode pedagògic, el de la immersió, l'objectiu final de la qual era fer ciutadans i escola catalana. Un model propi en un país sense Estat,

que va ser atacat precisament per això. Per això i perquè funcionava. Ahir, l'expresident no només va reivindicar la immersió lingüística com a eina de recatalanització i cohesió social sinó, sobretot, la seva vigència davant del nou repte per al país i l'escola catalana que implica la nova allau d'immigració. En aquest punt, un Pujol a qui es notava relaxat davant dels periodistes, va ser molt dur amb el segon tripartit: “Com es pot tenir projecte d'escola si no se'n té de país?”. Al conseller Ernest Maragall va atribuir-li una “incomoditat profunda” en la batalla del català. I amb el de la vicepresidència, Josep-Lluís Carod-Rovira, es va mostrar un punt decebut: “¿S'ha de despolititzar la llengua però s'ha de polititzar el cava?”. “El català no és el Morse!”. I la guerra durarà més de sis dies, segur. ■

El secretari general del PP, Ángel Acebes, en una imatge d'arxiu ■ BALLESTEROS/EFE

Acebes ignora les crítiques i l'adéu de Piqué

■ Rajoy avalarà avui Sirera davant la militància com a nou cap del PP català

Ferran Casas
MADRID

El millor que es pot fer perquè un problema no cogui és no parlar-ne. I això és el que va fer ahir el secretari general del partit, Ángel Acebes, en la seva primera compareixença formal davant els periodistes després de la crisi oberta per la dimissió de Josep Piqué al capdavant del PP català.

El número dos del partit, a qui Piqué fa en gran part culpable de la seva marxa, va protagonitzar una roda de premsa que va alternar el surrealisme i l'astracanada. Si li preguntaven per Piqué, la consigna era clara: “Ara el que importa és el futur. El que importa als catalans és l'apagada d'ahir [dilluns] a Barcelona i no els problemes dels partits”, va deixar anar.

Gràcies a la insistència de la premsa —que Acebes encara no entén per què el relaciona amb l'adéu de Piqué—, va acabar afirmant que el PP de Catalunya és ara “un partit que s'ocupa del que preocupa la gent, organitzat i amb tots els àmbits d'estructura coberts”. Preguntat sobre què enyorraria de Piqué, es va limitar a afirmar que el partit “creix al marge de les decisions personals que prenen alguns per entrar en política o sortir-ne”.

L'entorn del secretari general va indicar que no ha parlat amb Piqué des de dimarts de la setmana passada, quan van fer una roda de premsa “molt normal” per anunciar els noms dels nous caps de campanya. Avui Mariano Rajoy visitarà Barcelona per presidir la junta directiva del PP català amb Sirera al capdavant i, en un gest inusual, oberta a la militància. Sirera va visitar Madrid ahir i va passar per la seu de Génova amb l'objectiu de preparar la cita d'avui. ■

UNA NIT AL LICEU

"NORMA" de VICENZO BELLINI

En directe, des del Gran Teatre del Liceu, l'òpera serà retransmesa a la platja de Sant Sebastià, a la Barceloneta.

UNA NIT AL LICEU
Aquesta nit a les 22.05

3/3